

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg prøver med den bemærkning at sætte lovforslaget lidt i perspektiv i forhold til de indsatte, der sidder i fængslerne i øjeblikket. Jeg finder det ganske udmærket, at man forsøger at rehabiliterer indsatte, hvis de vil gøre en indsats, hvis de virkelig giver udtryk for en form for anger eller en form for erkendelse af, at det, de har gjort, er noget skidt, og så skal de have en chance igen, kan man sige.

Men når vi nu ser, at det store klientel, som også høringssvarene rent faktisk siger, ikke vil blive omfattet af det, der står i det nugældende lovforslag, ud fra retshåndhævelsessensyn osv., jamen så kan man jo næsten spørge, hvorfor vi skal have det her lovforslag. Hensigten, at der bliver frigivet en del pladser i fængslerne, fordi der er nogle, der kan komme ind i den her ordning, ligger måske lidt langt ude. Jeg tror ikke, der bliver frigivet ret mange pladser på den her konto.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Skal jeg som det ene forstå hr. Per Dalgaard sådan, at hr. Per Dalgaard afviser hele grundlaget for lovforslaget? Det næste: Vil hr. Per Dalgaard i udvalget være med til at snakke om, hvorvidt vi skal udvide den måde, hvorpå man kan opnå guleroden, altså udvide noget for noget, f.eks. ved, at man møder på arbejde om morgenen, og man udfører sin dont, og man går træt i seng, og man i øvrigt opfører sig ordentligt, og så tager man lige og lærer at læse og skrive og regne om aftenen? Ville hr. Per Dalgaard være med til at tage sådan en snak?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Nej, vi afviser ikke hele forslaget. Igen er det udmærket, hvis vi blot kan få nogle få rehabiliteret, helt sikkert, det går vi bestemt ind for. Vi vil selvfølgelig gerne i udvalget være med til at få afklaret nogle af de her problematikker og måske give en anden form for gulerod, eller hvad ved jeg, et eller andet vi kan finde ud af, som kan få tingene til at glide bedre. Selvfølgelig vil vi det.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så går vi videre i ordførerrækken, det er hr. Helge Adam Møller.

Helge Adam Møller (KF):

En gammel konservativ talemåde siger, at hvis du vil behandle mennesker ens, skal du behandle dem forskelligt. Det kan godt ske, at ikke alle ved, at det er en konservativ talemåde, men det er det. Det kan også godt ske, at der er andre, der har brugt den indimellem, jeg tror i virkeligheden, at de fleste mennesker anvender den i deres behandling af deres familie og venner og arbejdskammerater osv.

Det er det, man med andre ord kunne kalde ros og ris. De, der yder en særlig indsats, får normalt en eller anden belønning eller ros, og hvis der indimellem er nogle, der skejer lidt ud, så får de ris, skældud eller andet.

Det synes de fleste af os er fair og rigtigt, og det er vel i virkeligheden sådan jeg læser forslaget – som jeg godt vil starte med at understrege at jeg synes er et godt og rigtigt forslag – for det er i virkeligheden det, man prøver på at sige til de mennesker, der nu af den ene eller anden grund har gjort sig fortjent til at komme ind i et fængsel, åbent eller lukket, i en længere periode.

Man siger til dem, at det normale stadig væk helt klart er, at I bliver prøveløsladt efter to tredjedele, medmindre I har opført jer på en sådan måde, at I ikke er egnede til prøveløsladelse.

Men I skal være klar over, at hvis der er nogle af jer, der yder en helt særlig indsats på den ene eller den anden måde eller har nogle forhold og en opførsel og følger en uddannelse osv., så er der mulighed for, at I kan kvalificere jer til, at I kan blive prøveløsladt tidligere end det store flertal.

Det synes jeg er rigtigt. Det giver jo dem, der har en vilje til og en lyst til at benytte fængselsopholdet positivt, den mulighed at sige o.k., vel har jeg begået en kriminel handling, vel er jeg blevet straffet for det, det var fair nok, men nu vil jeg i hvert fald tage udgangspunkt i det her med henblik på at søge hurtigst muligt at komme ud af fængslet og starte en ny kriminalitetsfri tilværelse.

Der siger samfundet så – et flertal af Folketinget, håber jeg – at den mulighed får du nu, den har du ikke haft tidligere. Men det kræver, og det vil jeg da godt understrege, som der også står i lovforslaget, at man har ydet en særlig indsats. Man skal altså klart vise, at man er indstillet på og har benyttet fængselsopholdet til at gennemføre en relevant uddannelse, til at deltage i og gennemføre f.eks. narkoafvænnning, hvis det nu er det, der er problemet.